

Administratīvā rajona tiesa
Rīgas tiesu nams
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2026. gada 20. jūlijā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Agnese Patmalniece,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ (/Persona B/) pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2026. gada 17. jūnija lēmuma Nr. 1165/PLN/2026 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pakistānas Islāma Republikas (turpmāk — Pakistāna) pilsonis /Persona A/ (/Persona B/) 2025. gada 14. novembrī vērsās Valsts robežsardzē ar iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā (turpmāk — Latvija). 2026. gada 5. martā reģistrēts iesnieguma par patvēruma procedūras atsākšanu. Patvēruma meklētājs baidās no grupējuma */Nosaukums C/”, kas izspiežot no viņa naudu un pieprasot, lai viņš cīnās pret Pakistānas valdību.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk — pārvalde) 2026. gada 17. jūnija lēmumu Nr. 1165/PLN/2026 (turpmāk — pārsūdzētais lēmums) pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijā, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[2.1] Nav pamata bēgļa statusa piešķiršanai, jo no sniegtās informācijas neizriet, ka pieteicējs Pakistānā būtu saskāries ar vajāšanu, kas saistīta ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem. Pieteicējs nav norādījis individuālus apstākļus, kas liecinātu par pamatotām bažām veselībai vai dzīvībai, personiskajā intervijā nav paskaidrojis, kādus draudus saņēmis no */Nosaukums C/.

[2.2] Nav pamata alternatīvā statusa piešķiršanai, jo no sniegtās informācijas neizriet, ka pieteicējs pēc atgriešanās Pakistānā varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam Patvēruma likuma 41. panta izpratnē.

[2.3] Nāves sodu Pakistānā var piemērot par smaga nozieguma izdarīšanu, tomēr pēdējo reizi tas izpildīts 2019. gadā. Lietā nav informācijas, ka pieteicējs būtu apsūdzēts.

[2.4] No pieteicēja sniegtās informācijas neizriet, ka pēc atgriešanās Pakistānā viņam varētu draudēt spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana. Par to neliecina arī izcelsmes valsts informācija. Sadursmes starp Pakistānas valdības spēkiem un teroristiskiem grupējumiem

lno5

notiek Afganistānas pierobežā. Patvēruma meklētājs nav norādījis uz draudiem veselībai vai dzīvībai sadursmju dēļ.

[2.5] Patvēruma meklētājs pēc nelikumīgas robežas šķērsošanas nav izrādījis vēlmi palikt Latvijā un pieprasīt starptautisko aizsardzību, bet gan turpinājis ceļu. Turklāt patvēruma meklētājs arī pats paskaidrojis, ka viņa patiesais iecelšanās mērķis ir bijusi vēlme nokļūt jebkurā Eiropas Savienības valstī tādu iemeslu dēļ, kas nav saistāmi ar nepieciešamību iegūt starptautisko aizsardzību.

[2.6] Nav konstatējami tādi individuālie apstākļi, kuru dēļ /Persona A/ nebūtu spējīgs sev nodrošināt iztiku Pakistānā. Proti, patvēruma meklētājs ir vīrietis

darbspējīgā vecumā, kurš ir dzimis un uzaudzis Pakistānā, kur pirms izceļošanas veiksmīgi nodarbojies ar lauksaimniecību un tirdzniecību, pārzina vietējās tradīcijas, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka /Persona A/ pastāvētu nepārvarami šķēršļi nodrošināt sev vajadzīgo iztiku Pakistānā. Turklāt Pakistānā turpina uzturēties patvēruma meklētāja vecāki, brālis un māsa, kas varētu viņam sniegt atbalstu.

[2.7] Pieteicēja iesniegums izskatāms saīsinātā kārtībā, jo pieteicējs ir norādi tikai tādus apstākļus, kas nevar būt par pamatu tam, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

[3] Pieteicējs nepiekrīt pārsūdzētajam lēmumam, tādēļ ir vērsies tiesā ar pieteikumu, bet nekādus papildu apsvērumus nav norādījis.

[4] Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto.

[5] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka tie ir pietiekami lietas izspriešanai rakstveida procesā, tāpēc lieta saskaņā ar Patvēruma likuma 49. panta otro daļu tiek skatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Pārvalde, pamatojoties uz Patvēruma likuma 33. panta pirmās daļas 1. punktu, pieteicēja iesniegumu izskatīja saīsinātā kārtībā.

Atbilstoši Patvēruma likuma 33. panta pirmās daļas 1. punktam pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona iesniegumu var izskatīt saīsinātā kārtībā, ja patvēruma meklētājs, iesniedzot iesniegumu, ir norādījis tikai tādus apstākļus, kas nevar būt par pamatu tam, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Tādējādi tiesa pārbauda, vai pieteicējs patvēruma procedūras laikā ir norādījis kādu apstākli, kas var būt par pamatu, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

[7] Vispirms tiesa pārbauda, vai pieteicējs ir norādījis apstākļus, kas var būt par pamatu, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa statusa piešķiršanu.

Patvēruma likuma 37. panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas

2no5

pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45. panta nosacījumi. Vajāšanas jēdziens ir skaidrots Patvēruma likuma 38. pantā, proti, par vajāšanu atzīstamas: 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu; 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu individu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Pieteicējs iesniegumos norār

ka viņam pastāv drauds veselībai un dzīvībai
/Nosaukums D/ grupējuma dēļ, iecelšanas mērķa galavalsts Itālija, tomēr savus paskaidrojumus nav konkretizējis.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka izskatāmajā gadījumā no pieteicēja stāsta, kas ir

patvēruma lūguma pamatā, neizriet apstākļi, kas norādītu uz Patvēruma likumā paredzētajiem uz bēgļa statusa piešķiršanu attiecināmiem vajāšanas pamatiem, jo nav konstatējams, ka pieteicēja norādītajam apdraudējumam varētu būt saistība ar viņa rasi,

relīģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai politiskajiem uzskatiem. Proti,

ieteicējs nav norādījis tādus faktiskos apstākļus, kas ļautu secināt, ka /Nosaukums D/” iespējamā interese par viņu bija saistīta ar politiskiem uzskatiem. Vienīgi norāde, ka viņam tika piedāvāts pievienoties */Nosaukums D/” un viņš atteicās, bez detalizētāka faktisko apstākļu izklāsta pati par sevi neļauj konstatēt šādu saikni. Tādējādi pārvalde ir pamatoti atzinusi, ka ieteicējs nav norādījis apstākļus, kas var būt par pamatu, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa statusa piešķiršanu.

Tādējādi nav pamata piešķirt bēgļa statusu ieteicējam atbilstoši Patvēruma likuma 37. panta pirmajā daļā noteiktajiem bēgļa statusa piešķiršanas nosacījumiem.

[8] Tālāk tiesa pārbauda, vai ieteicējs ir norādījis apstākļus, kas var būt par pamatu, lai pieņemtu lēmumu par alternatīvā statusa piešķiršanu.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 40. panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Patvēruma likuma 41. pants paredz, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā iespējama izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

No lietas materiāliem izriet, ka ieteicējam tika nodrošināta personiskā intervija, kurā viņam bija iespēja brīvi izklāstīt starptautiskās aizsardzības pieprasījuma pamatojumu. Intervijas laikā ieteicējs sniedza ziņas par savu dzīvesvietu, ģimenes apstākļiem, nodarbošanos, izceļošanas iemesliem un maršrutu, kā arī norādīja, ka *Taliban” no viņa pieprasīja naudu un aicināja pievienoties cīņai pret Pakistānas valdību, bet viņš tam nav piekritis un tādēļ izlēmis atstāt valsti.

Starptautiskās aizsardzības procedūra balstās uz ieteicēja un kompetentās iestādes sadarbību. Lai gan kompetentajai iestādei ir pienākums noskaidrot lietas apstākļus, ieteicējam ir pienākums sniegt viņa rīcībā esošos faktiskos apstākļus, ar kuriem tiek pamatota starptautiskās aizsardzības nepieciešamība. Izskatāmajā lietā

3no5

ieteicējam tika nodrošināta personiskā intervija un dota iespēja pilnībā izklāstīt sava pieteikuma pamatojumu. Tādēļ tiesa ieteicēja sniegto paskaidrojumu pietiekamību vērtē, balstoties uz tiem faktiskajiem apstākļiem, kurus ieteicējs pats ir norādījis intervijas laikā.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka ieteicēja sniegtie paskaidrojumi par apgalvoto vajāšanu ir vispārīgi un nesatur pietiekami individualizētus faktiskos apstākļus, kas ļautu novērtēt apdraudējuma raksturu. Proti, ieteicējam tika nodrošināta iespēja pilnībā izklāstīt sava pieteikuma pamatojumu, taču viņa sniegtie paskaidrojumi nesatur tādu faktisko detalizācijas pakāpi, kas ļautu konstatēt individuālu nopietna kaitējuma risku. Ar vispārīgām norādēm par naudas izspiešanu un aicinājumu pievienoties *Taliban”, nepapildinot tās ar konkrētiem faktiskajiem apstākļiem, vien nepietiek, lai secinātu, ka ieteicējs ir identificējams ar personu, kurai viņa individuālo apstākļu dēļ izcelsmes valstī draud starptautiskās aizsardzības tiesībās nozīmīgs apdraudējums. Aktuālā izcelsmes valsts informācija pati par sevi neļauj secināt, ka personas ieteicēja situācijā būtu identificējamas ar tādu personu grupu, kurai sistemātiski draud starptautiskās aizsardzības

tiesībās nozīmīgs apdraudējums.

Līdz ar to ir pārbaudāms, vai patvēruma meklētājam varētu būt risks saskarties ar smagiem un individuāliem draudiem kā civiliedzīvotājam plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[9] Pieteicējs kā savu dzīvesvietu Pakistānā norādījis Haibara Pahtūnhva (Kyber Pakhtunkhwa) provinces Bāra tehšila (Bara tehsil) administratīvā apakšrajona Aziz market apkaimi, kas atrodas Afganistānas robežas tuvumā.

Aktuālā Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras (EUAA) izcelsmes valsts informācija liecina, ka drošības situāciju Haibaras rajonā ietekmē ne vien bruņotu grupējumu aktivitātes, bet arī militārā eskalācija starp Pakistānu un Afganistānu, kas izpaužas pārrobežu gaisa triecienos, robežsadarismēs un militārās operācijās. Drošības situācija Haibaras rajonā 2025. gadā un 2026. gada sākumā ir pasliktinājusies un reģionā turpinās bruņoti incidenti, pretterorisma operācijas un iedzīvotāju pārvietošanās, tomēr no šīs informācijas neizriet, ka visa Haibaras rajona teritorija būtu vienlīdz skarta ar tādu plaši izplatītas vardarbības līmeni, kas pats par sevi radītu smaga kaitējuma risku ikvienam civiliedzīvotājam. Gluži pretēji, izcelsmes valsts informācija liecina, ka arī paša rajona ietvaros iedzīvotāji pārvietojas uz teritorijām, kur drošības situācija ir stabilāka, Baru pilsētā iestādes izveidojušas pārvietoto personu reģistrācijas centru un organizējušas palīdzības sniegšanu pārvietotajām personām (EUAA, Security Situation in Khyber District, 2026. gada marts; https://www.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2026-03/2026_03_EUAA_COI_Query_Response_O12_Pakistan_Security_Situation_in_Khyber_Di

Tādejādi no lietas materiāliem un aktuālās izcelsmes valsts informācijas neizriet, ka drošības situācija pieteicēja izcelsmes reģionā pati par sevi radītu nopietnu kaitējuma risku ikvienam civiliedzīvotājam vai ka pieteicēja individuālie apstākļi pamatotu atšķirīgu secinājumu.

[10] Izvērtējot pieteicēja individuālos apstākļus, tiesa ņem vērā, ka viņš ir darbaspējīga vecuma vīrietis, kurš visu savu dzīvi dzīvojis Pakistānā, pārzina vietējo

4no5

valodu, kultūrvidi un sociālos apstākļus. Pirms izceļošanas pieteicējs nodarbojās ar lauksaimniecību, lopkopību un vairumtirdzniecību, savukārt Pakistānā turpina dzīvot viņa vecāki, brālis un māsa. Lietā nav konstatēti tādi individuāli apstākļi, kas liecinātu, ka pieteicējs pēc atgriešanās izcelsmes valstī nespētu atjaunot savu dzīvi vai nodrošināt sev iztikai nepieciešamos līdzekļus.

Līdz ar to nav pamata atzīt, ka pieteicējam būtu piešķirams alternatīvais statuss saskaņā ar Patvēruma likuma 41. panta trešo punktu.

[11] Rezumējot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā iestāde pamatoti lietu izskatīja saīsinātā kārtībā, jo patvēruma iesniegumā norādītie apstati būt par pamatu, lai pieņemtu lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu. Pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums ir noraidāms.

inevar

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.—251. pantu, 189.—291. pantu un Patvēruma likuma 49. panta pirmās daļas 3. punktu, otro un sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ (/Persona B/) pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2026. gada 17. jūnija lēmuma Nr. 1165/PLN/2026 atcelšanu. Spriedums nav pārsūdzams.

Signature idated

Tiesnese A. Patmalniece

Digitally signed by AGŅESE PATMALNIECE

Date: 2026.07.20 12:48 EEST

5no5